

بررسی علائم بالینی و آزمایشگاهی آرتربیت عفونی در بیماران بستری در مجتمع

آموزشی درمانی حضرت رسول اکرم(ص) طی سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۰

چکیده

آرتربیت عفونی یکی از شایعترین علل تخریب مفصلی می‌باشد. هدف از این مطالعه گزارش تابلوی بالینی و علائم آزمایشگاهی ۶۰ بیمار با تشخیص آرتربیت عفونی می‌باشد. این بیماران از بین ۱۴۰ بیمار که طی سالهای ۱۳۷۰-۱۳۷۷ و با تشخیص آرتربیت عفونی در بخش‌های مختلف بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) بستری بودند انتخاب شدند. تشخیص بیماری در تمام موارد بوسیله کشت مایع مفصل تایید گردید. ۴۰٪ بیماران زن و ۶۰٪ آنان مرد بودند. در ۱۲٪ بیماران آرتربیت عفونی در بیش از یک مفصل و در ۱۰٪ آنها همزمان استئومیلیت وجود داشت. مفصل زانو در ۶۷٪ موارد و مفصل هیپ در ۲۲٪ موارد مبتلا بود. همچنین شایعترین ارگانیسم (۷۲٪ موارد) در کشت مفصل بیماران استافیلولکوک طلایی بود. در ۵٪ موارد بیماری زمینه‌ای مفصلی یا غیرمفصلی وجود داشت که شایعترین آنها آرتربیت روماتوئید بود.

***دکتر فاطمه شیرانی I
عباس زارعی II**

با توجه به اینکه، استافیلولکوک طلایی شایعترین عامل آرتربیت عفونی می‌باشد درمان تجربی (empirical) جهت این ارگانیسم تا آماده شدن جواب کشت توصیه می‌شود.

کلید واژه‌ها: ۱- آرتربیت عفونی ۲- استافیلولکوک طلایی

مقدمه

IL-1 و TNF باعث تخریب مفصل و غضروف آن می‌شود بطوریکه ۴۸ ساعت بعد از شروع عفونت، تخریب کندروسیتها آغاز می‌شود^(۱). در بیش از ۶۰٪ موارد درگیری بصورت تک مفصلی است. همچنین در بیش از نیمی از بیماران زانو شایعترین مفصل مبتلاست. مفصل مبتلا دچار گرمی، قرمزی و درد شدید می‌شود. تب در بیش از ۸۰٪ موارد وجود دارد. لکوسیتوز خون محیطی و انحراف به چپ در لام خون محیطی بیماران وجود دارد. مایع مفصل معمولاً بیش از 50000 mm^3 سلول دارد که بیش از ۸۵٪ آن سلولهای پلیمروفونوکلئر می‌باشند^(۲). کشت مایع مفصل در بیش از ۹۰٪ موارد مثبت است و در بیش از ۲/۳ موارد ارگانیسم جدا شده استافیلولکوک طلایی می‌باشد

آرتربیت عفونی یکی از علل شایع تخریب مفصلی می‌باشد. پیش آگهی آن در دو دهه اخیر تفاوت چندانی ننموده است. عامل عفونی در اکثر موارد از طریق هماتوژن وارد مفصل می‌شود، ولی از طریق (استخوان و نسوج نرم اطراف مفصل) نیز گرفتار می‌شود. در بیماریهای مفصلی مانند آرتربیت روماتوئید و بیماریهای زمینه‌ای مثل نارساپی مزمن کلیه، هموگلوبینوپاتیها، AIDS، افراد مسن و نیز شیرخواران شناس ابتلا بیشتر است. بعلت عدم وجود غشاء بازال در سینویوم، ارگانیسم براحتی در زیر سلولهای سینوویال (microabcess) تکثیر یافته ایجاد آبسه‌های کوچک (microabcess) می‌نماید و سپس وارد فضای مفصل می‌شود. از دیگر تعداد میکروب و از طرفی آزاد شدن واسطه‌های التهابی مثل

این مقاله در یازدهمین کنگره بیماریهای داخلی ارائه شده است. تهران، اردیبهشت ۱۳۷۹.

(۱) فوق تخصص و استادیار روماتولوژی، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران(* مولف مسؤول).

(۲) دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

بیماری در آنها بوسیله با کثت مایع مفصل قطعی بود انتخاب شدند. اطلاعات موجود در این ۶۰ پرونده استخراج و آنالیز شد.

نتایج

از ۶۰ بیمار مبتلا به آرتربیت عفونی، ۲۵ نفر (۴۰٪) زن و ۳۵ نفر (۶۰٪) مرد بودند. سن بیماران از ۱۸ روز تا ۷۸ سال متغیر بود. بیماران به سه گروه سنی زیر ۱۶ سال، ۱۶-۵۰ سال و بیش از ۵۰ سال تقسیم شدند. ۳۰ نفر (۵۰٪) شامل ۱۱ زن و ۱۹ مرد در گروه سنی اول، ۲۱ نفر (۳۵٪) شامل ۹ زن و ۱۲ مرد در گروه سنی دوم و ۹ نفر (۱۵٪) شامل ۵ زن و ۴ مرد در گروه سنی سوم قرار گرفتند. در ۷ نفر (۱۲٪) بیش از یک مفصل مبتلا بود. در ۶ نفر ۲ مفصل و در یک نفر نیز ۳ مفصل مبتلا بود. در ۶ مورد (۱۰٪) مفصل زانو، ۱۵ مورد (۲۵٪) مفصل هیپ، دو مورد (۳٪) مفصل مچ پا، ۴ مورد (۷٪) مفصل آرنج، و یک مورد (۱٪) نیز مفصل مچ دست گرفتار بود.

اطلاعات مربوط به مفاصل مبتلا براساس فرم ابتلا، نوع مفصل و نیز بر حسب سن ابتلا در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

در ۶ بیمار (۱۰٪) استئومیلیت بهمراه آرتربیت عفونی وجود داشت. از نظر علائم بالینی بجز درد و تورم، تب در ۴۲ بیمار (۷۰٪) وجود داشت. لکوسیتوز بیش از ۱۰۰۰ mm³ در ساعت اول در ۴۸ بیمار (۸۰٪) وجود داشت.

تشخیص آرتربیت عفونی بوسیله بررسی مایع مفصل از لحاظ کثت و نیز جدا کردن ارگانیسم از مایع مفصل می باشد. رادیولوژی بعد از هفته اول تغییرات تخریبی مفصل را نشان می دهد که در مواردی با استئومیلیت همراه است (۱). درمان بیماران با آنتی بیوتیک مناسب براساس کثت مایع مفصل و نیز در بعضی موارد مداخله جراحی می باشد.

پیش آگهی بیماران در درگیری چند مفصلی و همراهی با بیماریهای زمینه ای نامطلوب می باشد و گاهی نیز مرگ و میر بهمراه خواهد داشت.

از آنجائیکه در ایران بررسی جامعی در این زمینه انجام نشده است تصمیم به انجام این مطالعه گرفته شد. هدف از این بررسی گزارش علائم بالینی و آزمایشگاهی ۶۰ بیمار مبتلا به آرتربیت عفونی است که طی سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۰ در مجتمع آموزشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص) بستری بودند.

روش بررسی

این مطالعه بصورت گذشته نگر و با استفاده از بررسی پرونده بیماران انجام شد. تعداد ۱۴۰ پرونده با تشخیص آرتربیت عفونی طی سالهای ۱۳۷۰-۱۳۷۷ در بایگانی بیمارستان موجود بود. بیماران در بخش های روماتولوژی، ارتوپدی و اطفال بستری بودند. بعلت ناقص بودن اطلاعات و یا عدم تشخیص قطعی، از بین ۱۴۰ پرونده با تشخیص آرتربیت عفونی، فقط ۶۰ پرونده که تشخیص

جدول شماره ۱- درگیری مفاصل در آرتربیت عفونی براساس فرم ابتلا و نوع مفصل گرفتار در ۶۰ بیمار (۶۸ مفصل گرفتار) بر حسب سن

سن بیمار	تعداد بیمار	تک مفصلی	چند مفصلی *	فرم ابتلا آرتربیت عفونی			نوع مفصل گرفتار	سایر مفاصل	استئومیلیت
				زانو	۹	۱	۴		
کمتر از ۱۶ سال	۳۰	۲۶	۴	۲۴	۹	۱	۴		
حدوده ۱۶-۵۰ سال	۲۱	۱۸	۳	۱۴	۶	۵	۲		
بیشتر از ۵۰ سال	۹	۹	۰	۸	۰	۱	۰		
جمع	۶۰	۵۳	۷	۴۶	۱۵	۷	۶		

* در ۶ بیمار دو مفصل و در یک بیمار ۳ مفصل همزمان مبتلا به آرتربیت عفونی بود.

کشت مایع مفصل در تمامی بیماران (۶۰ بیمار با ۶۸ مفصل مبتلا) مثبت بود. در ۴۹ مفصل (۷۲٪) عامل بدست آمده از کشت استافیلوبکوک طلایی بود. باسیل گرم منفی دومین ارگانیسم شایع (۱۷/۶٪) در کشت مفصل بیماران بود. جدول شماره ۲ نتیجه کشت مایع مفصل در ۶۸ مفصل مبتلا را در گروههای سنی مختلف نشان می‌دهد. جدول شماره ۳ نیز نتیجه کشت مایع مفصل را در گروه سنی زیر ۱۶ سال به تفکیک گروههای سنی (زیر ۲ سال، ۲-۵ سال و ۵-۱۶ سال) نشان می‌دهد.

سی بیمار (۵۰٪) مشکل زمینه‌ای (اعم از مفصلی یا غیرمفصلی) داشتند که شامل این موارد بود: ۱۰ مورد آرتربیت روماتوئید جوانان، ۲ مورد هموگلوبینوپاتی، ۴ مورد حوادث عروقی مغز (CVA) بهمراه زخم بستر، ۱ مورد دیابت، ۱ مورد پلیمیوزیت و اسکلرودرمی، ۱ مورد مصرف طولانی مدت استرتوئید به علت آسم، ۱ مورد واسکولیت، ۱ مورد پروتزر مفصل هیپ، ۳ مورد سابقه ترومما و تزریق مفصلی و ۳ مورد سابقه آرتروسکپی.

جدول شماره ۲- نتایج کشت مایع مفصل در بیماران دچار آرتربیت عفونی با ۶۸ مفصل مبتلا بر حسب سن

گروه سنی	تعداد مفصل	نتیجه کشت
کمتر از ۱۶ سال	۳۶	استافیلوبکوک طلایی: ۲۴ مورد استرپتوبکوک بتا همولیتیک گروه A: ۳ مورد باسیل گرم منفی: ۷ مورد
۱۶-۵۰ سال	۲۵	استافیلوبکوک طلایی: ۱۸ مورد استافیلوبکوک اپیدرمیدیس: ۲ مورد استرپتوبکوک بتا همولیتیک گروه A: ۲ مورد باسیل گرم منفی: ۳ مورد
بیشتر از ۵۰ سال	۹	استافیلوبکوک طلایی: ۷ مورد باسیل گرم منفی: ۲ مورد

جدول شماره ۳- نتایج کشت مایع مفصل در بیماران دچار آرتربیت عفونی در گروه سنی زیر ۱۶ سال (۳۴ مفصل مبتلا)

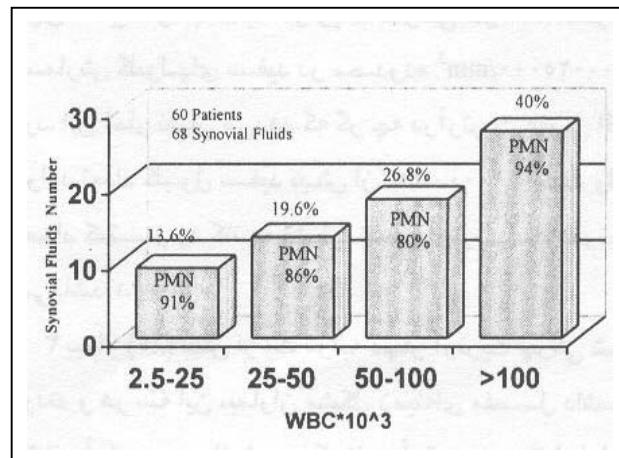
گروه سنی	تعداد مفصل	نتیجه کشت
کمتر از ۲ سال	۱۰	استافیلوبکوک طلایی: ۴ مورد باسیل گرم منفی: ۴ مورد استرپتوبکوک بتا همولیتیک گروه A: ۲ مورد
۲-۵ سال	۷	استافیلوبکوک طلایی: ۴ مورد باسیل گرم منفی: ۲ مورد استرپتوبکوک بتا همولیتیک گروه A: ۱ مورد
۵-۱۶ سال	۱۷	استافیلوبکوک طلایی: ۱۶ مورد باسیل گرم منفی: ۱ مورد

می‌شد. در مطالعات دیگر چند مفصلی بودن در ۱۵٪ و درگیری زانو در ۶۰٪ موارد ذکر شده است و نیز ۱۰٪ بیماران دچار استئومیلیت همراه با آرتربیت چرکی بودند(۱ و ۴).

در گروه سنی زیر ۱۶ سال، ۴ نفر (۱۳٪) دچار آرتربیت چند مفصلی و ۴ نفر (۱۲٪) نیز دچار استئومیلیت بودند. همچنین گرفتاری مفصل زانو ۷۰٪ موارد (۲۴ مفصل) را تشکیل می‌داد. در سایر مطالعات، درگیری چند مفصلی در این گروه سنی در ۸٪ موارد و آرتربیت عفونی زانو در ۴۹٪ موارد ذکر شده است و استئومیلیت نیز در ۱۶-۱۳ درصد موارد بهمراه آرتربیت عفونی وجود داشته است(۲ و ۵). در این مطالعه در گروه افراد مسن (بیش از ۵۰ سال) هیچ مورد آرتربیت چرکی چند مفصلی وجود نداشت. مفصل زانو (۸/۸۸٪) در این گروه سنی وجود داشت. در مطالعه دیگری درگیری چند مفصلی ۱۷٪ و درگیری زانو در ۵۵٪ موارد ذکر شده است. اختلاف زیاد آمار بیماران گروه افراد مسن در این مطالعه با سایر مطالعات احتمالاً بعلت کم بودن تعداد نمونه در این گروه می‌باشد(۱ و ۶).

با توجه به اینکه در اکثر موارد آرتربیت عفونی در زانو بروز می‌نماید تشخیص آن با بررسی مایع مفصل - که به راحتی در دسترس می‌باشد - قابل انجام بوده و درمان هر چه سریعتر را باعث می‌شود. بررسی رادیولوژیک در این بیماران توصیه می‌شود، زیرا گاهی استئومیلیت همراه در آرتربیت عفونی وجود دارد(۲ و ۷. ۱۶٪ نفر) از بیماران مبتلا به آرتربیت عفونی دچار بیماری آرتربیت روماتوئید بودند. ۳ نفر از این ۱۰ نفر در گروه سنی ۵۰-۱۶ سال بودند و ۷ نفر نیز بیش از ۵۰ سال داشتند. در ۵ مورد (۵٪) درگیری بیش از یک مفصل وجود داشت و همه بیماران از کورتیکواستروئید با میزان کمتر از ۱۰ میلی‌گرم روزانه استفاده می‌کردند. ۶ نفر نیز متورکسات مصرف می‌کردند. در این گروه یک مورد مرگ در بیماری با درگیری چند مفصل و سپتیسمی وجود داشت. درگیری چند مفصلی در این بیماران در مطالعه دیگری ۴۹٪ ذکر شده است(۸ و ۹). در این بیماران بعلت مصرف داروهای مهار کننده سیستم ایمنی و تخریب زمینه‌ای مفصل شانس

در بررسی مایع مفصل در ۶۸ مفصل مبتلا، تعداد گلbul سفید از mm^3 ۱۳۷۰۰-۴۷۰۰۰ متغیر بود و درصد سلولهای پلی‌مرفونوکلئر آن از ۷۲-۹۸ درصد متغیر بود. نمودار شماره ۱ تعداد گلbul سفید و متوسط درصد پلی‌مرفونوکلئر ۶۸ مایع مفصل را در ۶۰ بیمار نشان می‌دهد.

نمودار شماره ۱- تعداد گلbulهای سفید و متوسط سلولهای پلی‌مرفونوکلئر در بیماران مبتلا به آرتربیت عفونی

در ۶۰ بیمار (۶۶٪) علاوه بر درمان آنتی‌بیوتیک درناز جراحی نیز انجام شد.

بحث

در این بررسی فقط ۶۰ بیمار مبتلا به آرتربیت عفونی با کشت مثبت مایع مفصل که تشخیص آنها قطعی بود انتخاب شدند و ۸۰ بیمار دیگر بعلت فقدان تشخیص قطعی از مطالعه خارج شدند. بر اساس آمار مندرج در کتب مرجع حداقل تا ۹۰٪ موارد کشت مایع مفصل در آرتربیت عفونی مثبت خواهد شد. علت منفی شدن کشت مایع مفصل در آرتربیتها عفونی وجود ارگانیسمهای خاص و ناشایع، اشکالات آزمایشگاهی یا درمان ناقص آرتربیت عفونی می‌باشد(۲ و ۴).

در بررسی ۶۰ بیمار مبتلا به آرتربیت چرکی در این مطالعه، در ۱۲٪ موارد (۷ نفر) بیش از یک مفصل گرفتار بود. در ۷/۶۷٪ موارد (۴ نفر) زانو مفصل مبتلا را شامل

این ارگانیسم در مواقعی که هنوز نتیجه کشت در دسترس نیست نشان می‌دهد(۴ و ۶).

تعداد گلبول سفید مایع مفصل بیماران طی فتحی متغیری داشت بطوریکه در ۹ نفر (۱۵٪) تعداد گلبول سفید $mm^3/25000-25000$ و در ۲۴ نفر (۴۰٪) بیش از در $mm^3/10000$ میلی‌متر مکعب بود. در یک مطالعه دیگر بر روی ۵۰ بیمار مبتلا به آرتربیت عفونی، در ۱۲٪ موارد شمارش گلبولهای سفید در محدوده $mm^3/2500-25000$ بود. این آمار نشان می‌دهد که گرچه در آرتربیت عفونی اکثر موارد تعداد گلبول سفید بیش از $mm^3/50000$ است ولی تعداد کمتر رد کننده تشخیص آرتربیت عفونی نمی‌باشد(۱ و ۷).

۳ بیمار (۵٪) بیش از یک مرتبه دچار آرتربیت چرکی شده بودند و هر سه این بیماران مشکل زمینه‌ای مفصل داشتند (۲ نفر آرتربیت روماتوئید و یک نفر آرتربیت جوانان). این مسئله نشان می‌دهد به فکر این بیماری بودن و تشخیص آرتربیت چرکی در این گروه از بیماران اهمیت ویژه‌ای دارد(۲ و ۳).

در نهایت، تشخیص هر چه سریعتر و بموضع آرتربیت عفونی، بخصوص در حضور بیماریهای زمینه‌ای از اهمیت خاصی برخوردار است. درگیری چند مفصلی چندان نادر نیست. جهت پیشگیری از عوارض آرتربیت عفونی با کمک بررسیهای آزمایشگاهی بخصوص بررسی مایع مفصل ضروری می‌باشد. همچنین درمان تجربی (empirical) جهت پوشش دادن استافیلوبکوک طلایی هر چه سریعتر باید انجام شود.

منابع

1- Robert W., Ike: Bacterial arthritis. In koopman WJ: A Textbook of rheumatology, Arthritis and allied conditions 13 th ed, Baltimore, william and wilkins,1997, PP: 2253-2287.

2- Don L., Goldenberg: Bacterial arthritis. In Kelley WN, Harris ED, Ruddy S., et al., Textbook of rheumatology, 15 th ed, philadelphia; W.B.Saunders 1997. PP: 1435-47.

آرتربیت عفونی افزایش می‌یابد. بر طبق آمار این بیماران بمیزان ۵٪ در سال شانس ابتلا به آرتربیت عفونی دارند. از طرفی ابتلا چند مفصل به آرتربیت عفونی را باید از شعله‌ورشدن بیماری زمینه‌ای در این بیماران افتراق داد(۲ و ۴).

تب در ۴۲ نفر (۷۰٪)، لکوسیتوز بیش از در $mm^3/10000$ ۴ نفر (۷۰٪) و ESR بیش از $mm^3/30$ میلی‌متر در ساعت اول در ۴۸ نفر (۸۰٪) از بیماران وجود داشت. این مسئله بیانگر آن است که استفاده از روش‌های آزمایشگاهی در تشخیص آرتربیت عفونی تا حد زیادی کمک کننده است. در ۳۰ بیمار (۵۰٪) مشکل زمینه‌ای در مفصل یا خارج مفصل وجود داشت. بخصوص در گروه سنی بیش از ۵۰ سال که این رقم به ۷۸٪ (۷ نفر) می‌رسید. این میزان در مطالعه دیگری ۷۱٪ ذکر شده است(۱). بنابراین در حضور بیماریهای زمینه‌ای مفصل مثل آرتربیت روماتوئید یا بیماریهای غیر مفصلی مانند دیابت و هموگلوبینوپاتی باید به فکر آرتربیت چرکی بود(۱، ۴ و ۷).

از ۴۹ مفصل (۷۲٪) در کشت مایع مفصل استافیلوبکوک طلایی جدا شد. در مطالعات دیگر این رقم حدود ۶۰٪ ذکر شده است. در همه گروههای سنی (جز گروه سنی زیر ۲ سال) بیش از $2/3$ موارد کشت مایع مفصلی را استافیلوبکوک شامل می‌شد. در گروه سنی شیرخواران (زیر ۲ سال) ۴۰٪ موارد را استافیلوبکوک تشکیل می‌داد. در گروه سنی شیرخواران در سایر منابع ارگانیسم گرم منفی و استرپتوبکوک بتا همولیتیک ارگانیسم شایع ذکر می‌شود. از ۶ ماهگی تا ۵ سالگی هموفیلوس آنفلوآنزا ارگانیسم شایع محسوب می‌شود. از کشت بیماران مطالعه اخیر هیچ مورد هموفیلوس گزارش نشد که احتمالاً بعلت اشکال در کشت مایع مفصل و روش تشخیص آزمایشگاهی می‌باشد(۳ و ۵).

همچنین در کشت مایع مفصل بیماران هیچ مورد گونوکوک جدا نشد که احتمالاً بعلت عدم کشت مایع مفصل بر روی محیط کشت خاص این ارگانیسم می‌باشد. وجود استافیلوبکوک بعنوان ارگانیسم شایع در آرتربیت عفونی اهمیت درمان تجربی (empirical) را برای پوشش دادن به

- 3- Maren L., Mahowald: Septic Arthritis. In klippe JH: Primer on the rheumatic disease 11th ed, Atlanta, Arthritis foundation, 1997, PP:196-201.
- 4- Goldenberg DL., Bacterial arthritis, curr opin Rheumatol, 1995, 7, PP:310-320.
- 5- Welkong J., Long SS: Pyogenic Arthritis in the linfants and children: a review of 95 cases, pediatr infect Dis 1986, 5, PP:669-676.
- 6- Vincent GM., Amirault JD: septic Arthritis in the elderly, clin orthop 1990, 251, PP: 240-245.
- 7- Baker DG., sehummacher HR: Acute monoarthritis, New Eng J Med 1993, 329, PP: 1013-1020.
- 8- Goldenberg DL: Infectious Arthritis complicating Rheumatoid Arthritis and other chronic rheumatic disorder, Arthritis Rheum, 1989, 32, PP: 496-502.
- 9- Gardner GC, Weisman MH, Pyarthrosis in patients with Rheumatoid Arthritis. A report of 13 cases and review of the literatures from the past 40 years. Am J Med, 1990, 88, PP: 503-511.
- 10- Krey PL., Bailen DA: Synovial fluid leukocytosis., Am J Med, 1979, 67, PP: 436-442.